IZVORUL FRUMUSETII

Am putea sa-i spunem invatatura, dar nu este asa ceva. Cuvintele sunt intotdeauna limitate atunci cand se incearca a se explica ceva cu ele. De fapt ar insemna ca eu adaug ceva nou. Dar fac eu oare asta? Cunostiinte, informatii, fapte sau o experienta.

Dar nu despre ele este vorba. Nu este vorba de a adauga ceva la ceea ce cunoasteti. Deja stiti atat de multe… mai multe decat ar fi necesar. Aveti mai multa informatie decat a cunoscut chiar Buddha si numeroase dictionare care cuprind toata existenta. Unele cunostiinte pe care le stiti – sunt descrieri sau explicatii minunate, care indica drumul spre imbogatirea constiintei umane.

Insa noi suntem aici nu ca sa folosim aceste cunostiinte frumoase in sine, si utile. Nu ca ar fi ceva cu aceste informatii, ele sunt interesante, dar fiecare epoca isi produce propriile ei teorii care corespund nevoilor acelei perioade. Cunostiintele vechi sunt inca folosite sau daca le folosesti cum nu trebuie, atunci devin un obstacol in intelegerea lucrurilor.

Acum, puteti observa ca am folosit ideea de cuvinte ca indicatoare ce arata spre vechile invataturi, incercand sa le explice, si de ce asta? Ce sunt asemenea „ harti” ? Ele nu sunt ceea ce semnifica cuvantul ,,harta”, nu sunt teritoriul. Si nu arata spre locul pe care il denumesc. Toate invataturile vechi sau contemporane arata spre ceva dincolo de ele.

Si esenta tuturor acestor invataturi este faptul ca exista posibilitatea transformarii constiintei noastre, intr-o stare care este libera de limitari si de suferinta, de conditionari. Asa ca invataturile arata drumul spre acest lucru. Si ele sunt in esenta frumoase pentru ca toate acele invataturi originare apar din aceasta stare de constiinta.

Sunt cativa invatatori din trecut care s-au eliberat de conditionari si de falsa perceptie de sine, de acel fals ,,eu” - identitatea egotica. Lor le-a venit aceasta intelegere din acea stare. Invataturile au aparut chiar din aceasta stare transformata de constiinta. Si de aceea ele au frumusete si putere.

Si aceasta frumusete a acestor invataturi antice, atarage atat de mult atentia asupra lor fiindca sunt frumoase si noi putem sa le cumpanim. Si astfel oamenii incep sa le studieze si sa le compare si sa faca legaturi, asemanari intre ele, si asa incep sa le interpreteze. De aici este doar putin pana la a uita acel lucru spre care ele arata, asta pentru ca ei sunt atat de atrasi de forma acelei invataturi, incat dupa un timp, incep sa se ataseze de ea si sa o iubeasca atat de mult incat ajung sa-si obtina sentimentul de sine prin identificarea cu ea.

Si asa fac toti oamenii – si de aceea le place si iubesc asa de mult acele invataturi. Dar asa ajungi sa te certi cu alti oameni care le iubesc, neluand in seama faptul ca toate arata spre acelasi lucru. Si apoi poti duce cu tine acest model, metaforic vorbind, si importanta lui pentru tine te poate coplesi.

Acest lucru s-a intamplat si inca se mai intampla si apoi mai este posibil ca aceste cuvinte sa arate spre acel moment cand un om a fost dispus sa vada si sa auda odata sau de doua ori si atunci imediat a realizat adevarul. Si a fost cum se astepta.

Aceasta invatatura este relativ neutra din punct de vedere cultural, si nu este budista, crestina sau hindusa si totusi exprima esenta, ce este in toate acestea. Nu este rigida in forma sa si nu contine nicio credinta . Iar esenta ei este posibilitatea transformarii constiintei umane, a constiintei noastre. Si devreme ce limbajul este limitat, forma este limitata, chiar si aceste cuvinte sunt desigur doar niste

indicatoare. Deci pentru ca toate formele sunt limitate si orice cuvant rostesc este si el marginit- asta este- si avem doar o singura perspectiva pe care o indica.

Cand spun ,,transformarea constiintei umane", nu este intru totul adevarat. NICIO AFIRMATIE PE CARE O FACE CINEVA, NU POATE CONTINE ADEVARUL. EA DOAR INDICA SPRE EL – SI ESTE O PERSPECTIVA DESPRE EL. Trebuie bine inteles acest fapt, ca de obicei in momentul in care o perspectiva se identifica cu o afirmatie noi spunem: acesta este adevarul.

Transformarea constiintei umane? Da. ESTE DOAR O PERSPECTIVA ASUPRA EI. Ea arata faptul ca ceva in voi trebuie sa se schimbe si sa fie transformat pentru ca aceasta noua stare sa poata apare. Ceva din voi trebuie innoit. Dar asta nu este cu totul adevarat. Transformarea constiintei are nevoie de timp pentru ca aceste schimbari sa poata avea loc. Dar aici nu este cazul.

Deci care este atunci esenta acestei transformari a constiintei care nu necesita timp? Este posibil acest lucru? Si acum ajungem la esenta si singurul motiv pentru care suntem aici – acesta este: de a cunoaste aceasta stare noua de constiinta – nu ca ceva la care trebuie sa ajungi in viitor. CI CA PE CEVA CE ESTE DEJA IN VOI, ACUM.

Dar cum poti afla asta astfel incat sa nu faci din ea o credinta? Pentru ca poti face asta – atunci cand ascultati pe unii invatatori care va spun ca voi sunteti deja iluminati. Si daca credeti in lucrul acesta, va poate faca sa va simtiti bine – si aceasta credinta apoi, o sa vreti sa o adaugati la continutul mintii voastre. Si apoi dupa un timp, te poti convinge pe tine insuti, ca s-ar putea sa fie adevarat, ca invatatorul mi-a spus ca nu trebuie sa schimb nimic, asa ca eu sunt deja eliberat.

Pentru un timp lucrul acesta adauga ceva la sentimentul de identitate fabricat de minte si te vei simti minunat! In sfarsit ai reusit! Acest sentiment are nevoie mereu sa se confirme pe sine si astfel va aduga mereu cate ceva, ca sa se implineasca si sa se completeze. Iar daca ai putea cumva sa primesti o credinta puternica pe care cineva ti-o da, apoi tu o vei adauga la continutul acumulat al mintii tale cu care te identifici ca fiind tu insuti.

Atunci lucrul acesta pentru un timp va va multumi si va veti simti bine. Asa tu devii mai mare. Sinele a crescut si imbratiseaza mai multa lumina. Dar va va satisface doar pentru un timp. Dupa aceea viata iti va arata ca lucrurile nu stau chiar asa de bine cum ai crezut. Si ca se pare ca nu esti inca iluminat! Si apoi incepi sa cauti altceva cu care sa te identifici, experienta, o alta credinta, mai multa cunoastere despre realitate, pentru ca tu cauti realizari spirituale adevarate, reale pe care sa le adaugi sinelui.

Si astfel aceasta straduinta de a afla cine esti cu adevarat, continua. Si te vei misca iarasi spre viitor. Si vei vrea sa acumulezi mai mult, ca sa te implinesti pe tine si sa te simti complet – spiritual. Material, ati trecut deja prin asta, poate – si acum, vreti sa va intregiti si spiritual. Mai tarziu, poate veti trece si de asta – completarea sinelui. Voi asta cautati mereu.

Si acum vine acest invatator strain si va spune – nu vei putea gasi niciodata asta in viitor,dar nu poate fi crezut. Daca va fi cazul, daca tu esti deja liber, iluminat, atunci care ar fi diferenta intre tine si maestru?

Daca este asa ceva. Cineva ar putea spune ca maestrul stie adevarul, iar tu nu-l stii inca. Si cum afli tu care este adevarul? Cum se manifesta? Si este foarte, foarte simplu. Nu este faptul ca maestrul stie mai multe dacat tine. Unii invatatori pot sti mai mult. Iar altii pot fi oameni obisnuiti, simpli, si fara educatie. Tu stii de o mie de ori mai multe lucruri decat stiau ei – daca este vorba de nivelul cunoasterii.

Dar EI CUNOSC UN SINGUR LUCRU, CARE CONTEAZA CU ADEVARAT, iar voi stiti o multime de lucruri. Asa ca raspunsul este simplu si vi-l spun acum, asta pentru cazul in care vreti sa plecati mai repede acasa, pentru ca nu am de gand sa pornesc de la acest lucru si sa spun ca va voi da un raspuns peste sase zile.

MAESTRUL ESTE UNA CU ACEST MOMENT, TOTAL. EL NU SE OPUNE INTERN ACESTEI CLIPE – FORMEI PE CARE ACEST MOMENT O IA SI NU-I REZISTA IN NICI UN FEL, INDIFERENT CE VINE SPRE EL, ACUM. SI NU ARE NICIO REZISTENTA INTERNA. SI ASTA ESTE SFARSITUL A TOT CEEA CE ESTE FALS IN VOI, INTREAGA STRUCTURA EGOTICA DEPINDE DE REZISTENTA NOASTRA INTERIOARA LA CEEA CE ESTE SI APARE IN ACEST MOMENT.

SINELE EGOTIC SE AUTOCONSERVA, PERPETUANDU-SE PE SINE, DE FAPT PRIN CHIAR ACEASTA REZISTENTA INTERIOARA. Este o stare de opozitie si de insuficient, este o stare continua de dorinta sau teama. Proiectia mentala careia tu ii zici ,,eu", doreste si are nevoie de viitor ca ceva ce poate fi adaugat la mine, pentru a ma simti intreg, implinit si complet – si iti este frica ca ceva poate sa apara in aceasta proiectie mentala careia noi ii spunem viitor si care ar putea pana la urma sa ma diminueze si pe mine.

Aceste doua miscari in legatura cu viitorul si care extind perceptia sinelui indiferent ce forma ia lucrul acesta – ele, privesc mereu spre viitor. De aceea si exista aceasta acumulare enorma de asemenea continut mental care este despartit de viata in sine si plinatatea vietii si se deplaseaza mereu in si spre viitor, de aceea exista aceasta imensa acumulare de continut mental, la distanta de viul si plinatatea care se intampla numai acum.

Si care proiecteaza totul in viitor, pentru ca ceeea ce este gandit este cautat pentru a adauga mai mult viitor, pentru a te implini. Acest lucru este adevarat pana la punctul in care ai nevoie de viitor in practica ta spirituala. Nu spun ca totul este lipsit de sens. Nu. Tu ai nevoie… pentru multi oameni practica spirituala implica o evolutie progresiva spre starea de eliberare.

Dar vine un moment in dezvoltarea ta spirituala cand deodata tu realizezi cat de falsa este notiunea timp. Cand iti dai seama ca NUMAI UN SINGUR LUCRU CONTEAZA CU ADEVARAT IN VIATA SI ACESTA ESTE SA AFLI CINE ESTI TU DINCOLO DE FORMA!

SA TE GASESTI PE TINE INSUTI DINCOLO DE CREATIILE MINTII. Atunci vei realiza deodata cat de falsa este imaginea unui viitor si lucrul acesta te priveste pentru ca afecteaza eliberarea ta spirituala. Dar inainte de ati da seama de acest lucrul, ai nevoie si de timp si de suferinta. Si sa ai o practica spirituala inseamna pentru majoritatea oamenilor sa suferi. Sunt multi care nu au un invatator spiritual in afara SUFERINTEI - EA ESTE CEL MAI MARE MAESTRU.

Ei chiar au nevoie de lucrul acesta pentru ca exista doua afirmatii sinonime, cand spun ca nu mai ai nevoie de timp. Nu este adevarat pentru toata lumea. Este adevarat numai pentru acel om care poate accepta asta acum, realizand astfel adevarul acestui lucru. Si suntem aici pentru a explora adancimea si adevarul acestei stari pentru o saptamana, ceea ce inseamna timp.

Noi exploram aici acea stare a constiintei fara de timp. Ceva din voi poate nici sa nu-i placa ce spun, acum, poate in unii din voi sa se intample asta, pentru ca va identificati inca cu timpul si miscarea lui, ca fiind eu, si cautati sa va impliniti prin asta.

Si pentru acel eu - micul si egoistul sine din voi - unele din aceste cuvinte nu-i vor placea pentru ca existenta lui depinde de si este definita, de timp. Si se poate ca unii dintre voi, chiar daca nu ati mai

fost inainte aici, sa simta nevoia sa plece. Dar nu este nimic rau in asta, ci inseamna doar ca nu este inca momentul sa auda adevarul acesta atat de simplu si adanc care spune: ca nu mai aveti nevoie de timp.

Si este si teama de a nu patrunde prea adanc in aceasta stare pentru ca s-ar putea sa intelegi ce inseamna ea. Este multa frica. Dar cui ii este teama de acest lucru? Acestei entitati definite de timp ii este frica de aceasta stare. Si asta e bine! Inseamna ca acest ,,tu nu mai ai nevoie de timp", nu este inca adevarat pentru tine.

Si de aceea inseamna ca mai ai nevoie de timp. Si asta e bine. Dar acest lucru este legat de suferinta. Este si o afirmatie sinonima cu ,, tu nu ai nevoie de mai mult timp" ceea ce inseamna si ca: ,,tu nu mai ai nevoie de mai multa suferinta!" care este si ceea ce a spus Buddha:,, sfarsitul suferintei".

,,TU NU MAI AI NEVOIE DE TIMP" IMPLICA CA TU NU MAI TREBUIE SA SUFERI. Si inca odata – acest lucru poate fi adevarat pentru voi sau nu. El nu este valabil pentru toti. Asa ca orice practica spirituala ati facut, daca le-ati invatat sau le-ati primit prin suferinta sau a fost o combinatie a celor doua, intrebarea este aceeasi: daca sunteti gata sa acceptati aceste cuvinte si daca macar asa vag, puteti simti adevarul din aceste cuvinte?

Nu este vorba sa le intelegem cu mintea, pentru ca atunci nu veti ajunge prea departe. Nu ai nevoie de mai mult timp, este adevarat. Totusi este si nu este adevarat. Pentru ca acest lucru nu este satisfacator pentru minte. Voi spune mereu lucruri care sunt sau nu sunt adevarate. Locul spre care arata ele, va putea fi sau nu adevarat pentru voi.

Mintea nu va accepta asta, ea nu stie decat sa clasifice in adevarat si fals. In stiinta chiar se intampla asta, si s-a aratat si in fizica moleculara si in domeniul particulelor subatomice, ca LUCRURILE SE COMPORTA ASTFEL INCAT POATE EXISTA SI ACEST LUCRU SI OPUSUL LUI, IN ACELASI TIMP.

Atunci intrebarea este: mai am eu nevoie de timp pentru a ajunge la realizare? Raspunsul este: da, ai nevoie de timp pana realizezi ca nu mai ai nevoie deloc de timp. Asadar, tot ceeea ce facem noi aici este sa patrundem cat mai adanc in aceasta stare de constiinta, si sa ajungem astfel in locul spre care aceste cuvinte arata, spre acel spatiu unde nu mai ai nevoie de timp.

,,NU MAI AM NEVOIE DE TIMP PENTRU A FI CEEA CE SUNT - SA FIU EU INSUMI, INTREG SI COMPLET." Cum pot sa stiu asta? Si sa nu o transform intr-o credinta? Cum pot afla asta, inainte ca eu sa-ti dau tie alte noi practici, care toate iti vor cere mai mult timp, pentru a le experimenta si a le face bine.

Si pana la urma le vei privi ca o implinire pentru ca ai ajuns sa le faci bine – ca o reusita, pe care sa o poti adauga sentimentului de sine care astfel se mareste si devine putin mai mare prin aceasta. Si deci cum sti ca nu ai nevoie sa faci asta?

Intelegi lucrurile acestea numai daca patrunzi in …– si voi spune asta chiar daca voi speria pe unii dintre voi – si avand in vedere faptul ca acesta este in acelasi timp si practica spirituala - doar un singur lucru este de cunoscut – deci ASUMANDU-NE STAREA DE PREDARE DE SINE, ACCEPTAND STAREA DE CAPITULARE A MINTII – CARE NU ARE NEVOIE DE MAI MULT, DE NIMIC - DE ABSOLUT NIMIC!

PENTRU CA DACA CREZI CA MAI AI NEVOIE DE CEVA DIN ORICE, CHIAR DACA ESTE VORBA DE UN ANUMIT NIVEL SPIRITUAL DE ATINS. ACEASTA NU ESTE STAREA DE

ABANDONARE A MINTII. DACA AI NEVOIE DE MAI MULTA CUNOASTERE, NICI ACEASTA NU ESTE STAREA DE PREDARE DE SINE.

SI NICI DACA AI NEVOIE DE MAI MULTA EXPERIENTA – NICI ACEASTA NU ESTE STAREA DE CAPITULARE A MINTII. Lasand la o parte celalalte lucruri pe care le cautam – statut social, posesii, bani, daca crezi ca ai o nevoie psihologica pentru ceva de obtinut in urmatorul moment, nevoie care este adanc inradacinata in fiecare din noi si aceasta nevoie de a ajunge mereu la urmatorul si la urmatorul lucru, si mereu mai mult…- si care este urmatorul… este acea privire lacoma dupa urmatorul lucru, lucru care face parte de fapt din modul noastru normal de a privi viata si de a fi in lume.

PE CAND STAREA DE PREDARE DE SINE, DE ABANDONARE A CAUTARII DE SINE IN VIITOR – ACEST LUCRU ESTE VITAL, si de aceea il repet pentru ca , in aceste conditii cand DOMINANTA ESTE STAREA DE A FI FASCINAT DE TIMP, de aceea se uita usor.

Nu mai ai nevoie de mai mult timp, pentru a te implini pe tine si a te gasi. Mai mult, la nivelul de joaca cu lucrurile si fenomenle, este frumos. Bineinteles ca mai ai nevoie de hrana mai tarziu. Ai nevoie de mai multa indemanare si mai multe abilitati – ele fac parte din acest joc al formei ceea ce inseamna a trai in forma.

Dar mai mult, aceasta nevoie psihologica de mai mult…. DACA EUL ARE NEVOIE SA SE IMPLINEASCA PE SINE MAI MULT, ATUNCI SUNTETI INTR-O STARE DE NEPREDARE DE SINE. Si ultimul lucru pe care oamenii nu vor sa-i de drumul, este sa abandonezi chiar si nevoia, de a intelege mai mult. SI ATUNCI AJUNGI IN STAREA DE DINCOLO – SI INTRI IN PREDAREA DE SINE CAND NU FACI ALTCEVA DECAT SA INTAMPINI, ASA SIMPLU CEEA CE ESTE SI VINE SPRE TINE IN ACEST MOMENT, INDIFERENT CE FORMA IA.

La prima vedere, acest lucru pare o practica spirituala absurda si fara rost, pentru ca de obicei acest moment nu ne place cum arata si nu ne satisface – si nu-l prea putem accepta asa cum este. Asa ca, SA SPUN CA MA ABANDONEZ TOTAL CLIPEI ACESTEIA INDIFERENT CAT DE NEPLACUTA ESTE EA, si sa accept chiar si sentimentele mele, ceea ce sunt in momentul acesta, poate imi apare o stare de neliniste, poate ma mahneste ceea ce se intampla.

Adica cum vrei sa raman aici in momentul acesta pentru mult timp? Dar bineinteles ca lucrurile nu stau asa, si ce loc mai bun ar putea exista pentru a intra in starea de abandonare de sine, decat, India? Si poate tocmai de aceea aceasta tara a produs asa de multi invatatori spirituali decat oricare alta. Aici chiar trebuie sa te abandonezi pe tine. India te invata sa te predai. Acest lucru se intampla normal, fara sa mai fie nevoie sa mergi la nici un maestru.

Viata te invata asta… Iluzia ca tu ai putea controla universul material si ca exista undeva in exterior ceva substantial cum de fapt este parerea in vest, pentru ca acolo sunt supermarketuri si autostrazi si totul pare ca functioneaza, si merge bine… Toate acestea iti dau iluzia ca exista acolo ceva trainic.

Dar si acestea, chiar si acolo sunt ceea ce sunt – o iluzie. Supermarketurile vor disparea, daca nu se va intampla asta mai intai cu voi, cu forma voastra fizica. TOTUL ESTE TRECATOR, DECI NU ESTE O BAZA SOLIDA NICIUNDE. Dar acest sentiment al curgerii este mai puternic aici, si de aceea SINGURUL MOD DE A FI, AICI, DACA CUMVA NU VRETI SA MAI SUFERITI, ESTE ACELA DE A TE PREDA LA CEEA CE ESTE SI DE A ACCEPTA CEEA CE APARE ACUM.

Asta inseamna ca nu ai putea spune: ,,puteti, va rog sa-mi incalziti si mie supa? Sau ,,o prefer mai fierbinte sau mai rece, sau e foarte buna cum este.” Poti oricand sa spui ceva, sa faci ceva, sa

intreprinzi ceva, dar IN TOATE ACESTE SITUATII, FII DESCHIS SI ABANDONEAZA-TE PE TINE, PENTRU CA S-AR PUTEA CA LUCRURILE SA TI SE OPUNA SI SA NU IASA CUM VREI TU, SI ATUNCI VEI SUFERI.

SI ORICE REACTIE APARE ATUNCI DIN TINE, II DAI VOIE SA IASA, SI EA VA VENI DIN ACEA STARE DE ALINIERE CU FORMA PE CARE ACEST MOMENT O IA. CHIAR DACA LUCRURILE PAR DE NEACCEPTAT… uneori, forma care apare in acest moment poate fi minunata si apoi in urmatoarea clipa cand vine o alta forma, aceasta poate sa nu mai fie atat de frumoasa sau poate fi chiar si o limitare a libertatii tale.

Pentru majoritatea dintre noi sau chiar pentru toti, prezentul poate sa nu fie atat de confortabil ca si atunci cand ati fi la voi acasa. Nu mai ai acele comoditati de acasa, si sunt suficiente lucruri care te limiteaza aici.

Sunt limitari, pentru tine, chiar si fizice… mancarea poate fi ciudata… sunt tot felul de limitari. Si astfel puteti sa observati reactivitatea, la micul eu. Cum vrea sa fie altundeva sau reproseaza sau critica si sunt ganduri care se plang despre forma pe care clipa asta o ia. Aceasta este STAREA DE REZISTENTA, DE LUPTA CU FORMA CARE APARE IN MOMENTUL ACESTA – ESTE O STARE DE NEPREDARE DE SINE. NUMAI ASTFEL ENTITATEA EGOTICA POATE SUPRAVIETUI PRIN ACEASTA IMPOTRIVIRE SI NUMAI ASTFEL POATE AJUNGE FOARTE PUTERNICA, NEACCEPTAND CEEA CE SE INTAMPLA ACUM.

Daca nu stii cum lucreaza. Deci PRACTICA NOASTRA SPIRITUALA ESTE DOAR DE A PRIVI LA TOATE ACESTEA SI A LUA SEAMA LA ELE, OBSERVATI-VA PE VOI – MISCARILE INTERIOARE – CUM SUNT EU ACUM – SUNT INTR-O STARE DE PREDARE DE SINE, SAU MA OPUN INTERIOR LA FORMA PE CARE ACEASTA CLIPA O IA. Starea de neacceptare a ceea ce este, de neabandonare la ce apare acum, este o stare de negare care incearca sa se opuna la ceea ce este.

CAND VA ABANDONATI, INSEAMNA CA RENUNTATI LA NEVOIA DE MAI MULT, LA NEVOIA CA ACEST MOMENT SA FIE ALTFEL, DE CUM ESTE, SA FIE CUM VRETI VOI – SI A RECUNOASTE FAPTUL CA CEEA CE EXISTA ESTE BINE ASA CUM ESTE. SI NU POTI SA I TE OPUI. ESTE ABSURD. CAND IL CONSTATI, EL DEJA S-A INTAMPLAT. DECI A RECUNOASTE INTERN INUTILITATEA OPOZITIEI LA CEEA CE DEJA ESTE. SI ASTFEL IMBRATISEZI, CEEA CE SE IVESTE IN CLIPA ACEASTA, INDIFERENT DE FORMA PE CARE O IA.

Tu nu mai trebuie sa pretinzi ca forma care apare acum sa fie diferita de ceea ce este. Si nu te opui la asta. Atunci ce se intampla cand nu mai ceri ca forma care apare in momentul acesta si va rog sa observati, luati seama la aceasta idee pe care o spun – FORMA PE CARE CLIPA ACEASTA O IA, PENTRU CA ACEST MOMENT ESTE ETERN – ACUM - ASTA ESTE TOT CE EXISTA! SI NU SE SCHIMBA NICIODATA, PENTRU CA NU SE POATE, SI RAMANE VESNIC CEEA CE ESTE, ACEST ACUM. CE APARE IN INTERIORUL LUI, ESTE LUMEA FORMEI.

Forma vietii apare in acest camp vast care este eternul acum. Din acest ocean fara margini, ies formele, si ele sunt aparentele acestui moment. Forma care apare, o situatie, un loc, o persoana, vin si pleaca si totul se intampla acum - bineinteles ca toate se intampla acum pentru ca nimic nu exista decat acum.

Orice se intampla trebuie sa apara din acest camp etern. Acum. Nu putem intelege chiar totul cu mintea – ce inseamna asta dar este o realizare minunata - sa iti dai seama ca nu exista nimic care sa nu se intample acum. ,,A FI SI ACUM", VIATA SI ACUM, SUNT TOATE SINONIME, ADICA UNUL SI ACELASI LUCRU - UN INTREG.

Nimic nu s-a intamplat care sa nu fie acum. Si nimic nu se va intampla vreodata, care sa nu fie acum. Cum asta? Viitorul nu poate apare decat acum, deci este un acum. Si de aceea nu exista alta realitate, cu exceptia realitatii mentale – care si ea – cand se petrece? Acum.

Si atunci cand iti amintesti un moment din trecut, si in realitate nu este un asemenea moment trecut asa cum nu exista un moment viitor, exista doar forma pe care o ia, pentru ca exista doar un singur moment care este acum, un singur etern acum.

Deci, forma pe care acest acum o ia, este cea care se schimba cu alte forme ce apar. Pe parcursul vietii, este un flux continuu de forme. Majoritatea oamenilor – tot ce stiu ei sunt formele ce apar acum. Si au o relatie cu aceste forme, care este o relatie de dorinta sau de frica.

Si vor sa aiba aceste forme sau au aversine fata de ele. Sunt multe lucruri bune si frumoase – raul, ce frumos este – sfantul rau – soarele la apus – si in momentul urmator se intampla ceva neplacut. Totul este tot acum, si nu este o clipa urmatoare. Folosesc aceste cuvinte, dar asa functioneaza limba – nu exista asa ceva – un moment urmator.

Urmatorul – forma pe care o ia urmatorul moment, se schimba. Asa ca lucrul pe care majoritatea oamenilor il fac este acela de a privi si a relationa numai cu formele ce apar acum, si relatia lor este de dorinta sau de frica ca pierd ceea ce isi doresc sa aiba.

Se tem de pierderea formelor sau doresc forme si traiesc opozitia la forma ce apare sau atractia fata de ea. Si asta pentru ca tot ceea ce stiu sunt formele. Ceea ce nu stiu este acest acum, dincolo de forme, si el nu are sens nici pentru minte.

Aceste cuvinte arata ca adevarul cel exprima ele, nu poate fi inteles prin gandire pentru ca acea stare transformata a constiintei este dincolo de gandire.

Sa vedem mai departe ce se intampla in starea normala a constiintei atunci cand rezisti intern sau negi sau fugi – intern - de ceea ce este acum – de forma pe care acest moment o ia – reactia impotriva a ceea ce deja este - opozitia la forma pe care aceasta clipa o ia si care este o contractie interioara.

Este o fuga de ceea ce este si care intareste identitatea de sine – identitatea sinelui creat de minte cu forma, si asociaza formei, etichete create mental si astfel se intareste eul care este o constructie absolut mentala. Acesta este continutul mintii tale, sinele creat de minte din experientele si conditionarile tale, din cunostiinte – toate intaresc si formeaza identitatea de sine printr-o reactie la forme.

Deci esti captiv intr-o lume a formei, atunci cand alegi sa reactionezi la ceea ce apare acum. Si sa fii intr-o relatie de reactivitate care este dorinta sau frica, face parte din starea noarmala a constiintei. Iar relatia reactiva fata de lumea formei este ceea ce permite entitatii egotice sa supravietuiasca.

Si cu cat mai mult reactionez impotriva a ceva, atunci forma identitatii de sine se contracta si se strange, si apare eul. Astfel se intareste acest eu. Si poti lua seama la toate acestea cand se intampla in tine, atunci cand te certi cu cineva si vrei sa ai dreptate.

Acesta este un exemplu comun al modului cum ne intarim sentimentul de sine prin identificarea cu o pozitie mentala si luptand apoi cu alte pozitii mentale. Deci reactionezi la forma sau la un eveniment

ce apare in viata ta, apare o persoana, se iveste o situatie. Si tu te inchistezi si reactionezi si astfel iti intaresti identitatea de sine prin identificarea cu forma. Si asta tine lumea in existenta si mentine si constiinta de sine in viata.

Si dincolo de asta, daca nu ati fi pregatiti sa acceptati toate acestea, nici nu ati vrea sa le ascultati – faptul ca sunteti atenti la ele inseamna ca sunteti dispusi sa le acceptati si ele sunt deja in voi – este disponibilitatea de a merge dincolo de forma si sa intri in starea de non-rezistenta, de predare de sine, de acceptare si imbratisare a oricarei forme apare acum.

Aceasta este practica noastra spirituala si oriunde te afli este cel mai bun loc sa o practici, aici si oriunde altundeva. Primeste orice forma apare, in interior, odata cu forma se iveste si o emotie, apoi altei forme i se asociaza o alta emotie…pentru ca este ceea ce este. Si spui DA la acest lucru.

Nu te mai afli intr-o relatie personalizata cu orice forma apare, ci DOAR IMBRATISEZI CE VINE SPRE TINE, PRIN ACEST DA. ESTE. IL ACCEPTI. Si ce se intampla atunci cand imbratisezi si accepti forma acestui moment? TU DEVII CEEA CE DEJA ESTI. Devii – si nu folosesc decat cuvinte ce indica spre acel lucru – devii cel ce deja esti si ceea ce deja esti, si ASTFEL AJUNGI LA UN NIVEL FOARTE ADANC UNDE DEVII SPATIU, DUPA CUM PERMITI LUMII FORMELOR SA APARA SI SA SE scalde in acest ocean al lui acum.

Este un sentiment nemaintalnit – de spatiu si nemarginire, acum in jurul acestei forme ce apare, acest eveniment, aceasta persoana, acest lucru. Si nu mai exista nici-o rezistenta.

Si cineva ar putea observa ca a aparut deodata, o pace vasta, in jurul a ceea ce este, indiferent ce este acel lucru. Forma in sine poate sa nu fie in liniste – ci chiar galagioasa, zgomotoasa – forma poate fi chiar o limitare a propriei forme fizice sau a eului psihologic. DAR II DAI VOIE SA FIE, SI NU TE MAI OPUI LIMITARII SI NU-I MAI REZISTI.

Sa zicem ca esti inchis intr-o camera friguroasa, si este doar un exemplu – si aceasta forma pe care acest moment o ia – TOT CE SIMTE CORPUL – II PERMITI ASA SIMPLU – SA FIE – ACESTOR CONDITII, LE PERMITI SIMPLU, SA FIE. SI ATUNCI DEODATA APARE IN JURUL CONDITIEI UN SPATIU VAST.

Orice exista – poti sa practici acest lucru cu orice lucru neplacut ce se iveste in viata ta – cum stati aici – pentru ca probabil va simtiti mai bine acasa si probabil ca va doriti sa fiti acasa, si sa stati intr-un fotoliu, comfortabil, si sa urmariti TV-ul. Servind bautura dvs. prefereata, sau meniul. Si toate astea nu sunt aici, si deodata apare o limitare, un disconfort ce este undeva, poate fi chiar o durere, dar sa vorbim de lucruri mai mici – sa zicem de un disconfort, ce apare.

Si puteti reactiona, pentru ca acest disconfort devine o reactie care duce la miscarile gandirii care intaresc eul. El isi face din momentul acesta un dusman si lucrul acesta il face mai puternic. Miscarea gandurilor si a emotiilor transforma acest acum venit aici?,, Nu ar fi trebuit – ei, ar fi trebuit sa-mi spuna”… deci puteti sa negati, sa rezistati si incepe miscarea gandurilor, emotiile, apar si se asociaza cu miscarea gandurilor, intarindu-se reciproc – si totul este conectat astfel incat sinele se intareste in modul acesta – si te plangi de tine sau de altcineva – nu spun ca nu poti sa spui ceva in sensul sa-i spui altei perosne sa se schimbe sau sa faca ceva mai bine – ci ma refer la plangerea psihologica.

Si foarte multi oameni traiesc mai tot timpul intr-o asemenea stare. Sunt casatorii in care unul sau altul se plange continuu de celalalt. Si asta a devenit asa de normal incat nici nu-si dau seama, DE 30 DE ANI SE PLANG IN MINTE, INCAT DEVINE O STARE NORMALA.

Dar cu toti oamenii se intampla lucruri asemanatoare, poate nu in casatoria noastra dar in a altora cu siguranta. Deci, disconfortul apare si atunci e nevoie de dusmani ca sa se simta eu. Si sunt dusmani mici, evenimente care creeaza acest disconfort – asta se intampla – orice dusman poate face asta pentru a intari sinele, eul.

Si bineinteles ca atunci cand te plangi ai si dreptate si situatia este gresita. Aceasta este esenta plangerii, a plangerii interioare. Eu am dreptate si omul celalalt nu, sau situatia este gresita. Aceasta este natura plangerii, sa te pui pe tine in pozitia celui care are intotdeauna dreptate. Eu am dreptate – este o pozitie mentala. Si apoi sentimentul de sine se identifica cu aceea pozitie mentala de a avea intotdeauna dreptate.

Si in modul acesta te afli in iluzia care este toata o stare de inconstienta, ca acum esti mai mult tu insuti. Si te simti bine… sunt impotriva a ceva… Si totul este inconstient – oamenii nu stiu ca aici este vorba de modul in care eul se perpetueaza pe sine si cat de mult iubeste el lucrurile de care se plange.

Au nevoie de ele. Si cauta mereu ceva de care se pot plange. Si ce se intampla atunci cand apare un asemenea schimb, urmat apoi de disconfort. Orice forma ar lua el, il intampini in aceasta stare de DA si ii dai voie sa fie, disconfortul este acolo si ii permiti sa fie. Si chiar il imbratisezi, il accepti si-i spui ,,e in regula – asta este.”

Si acest sentiment continua, ca o miscare fina, rece, putina durere, aici in timp sau oriunde ar putea fi, o durere acolo, apa este rece – orice. SI ASA II PERMITI SA FIE, iar disconfortul persista. Si atunci incepi sa te obisnuiesti cu el. Si deodata iti dai seama ca exista ceva mai mare decat acest disconfort sau de micul eu. Si ceea ce se intampla acum nu este ceva ce poate fi exprimat prin cuvinte, pentru ca atunci treci dincolo de forma.

Si apare un spatiu in jurul disconfortului, si poti face asta cu orice neplacere fizica a trupului. Doar ramai in starea aceasta de acceptare totala a ceea ce este, si stai in ea.

Vei avea sentimentul ca este un spatiu in jurul indispozitiei – si acea pace care apare este ceva normal. Si disconfortul este inca acolo – el este o forma de durere, o suferinta careia ii permitem, asa simplu, sa fie ceea ce este. Ii permitem sa fie asa cum este.

Deci ajungem sa folosim, si asta e minunat pentru ca avem deja aici cateva stari de disconfort – teoretic, fiecare poate avea un loc de retragere, care este foarte confortabil. Si totul functioneaza perfect pentru a-ti satisface toate nevoile tale: temperatura este potrivita, termostatul functioneaza perfect. Apa este potrivita, mediul este placut si relaxant. Ti se face un masaj de trei ori pe zi. Ai cea mai buna mancare, atat cat ceri, este o muzica celesta undeva in fundal. Poate intr-o zi, se poate in California, vor putea face un asemenea centru. Oau! Nu ar fi minunat? Si totusi, nu prea va fi multa practica spirituala, acolo. Nu se obtine in modul acesta.

Aici lucrurile apar natural, intr-un mediu care pentru multi dintre noi este strain si straniu, si multe lucruri apar si aici. In alte locuri sunt scoli si manastiri, care in mod constant iti fac viata cat se poate de neconfortabila, unde primesti foarte putina mancare, este frig, deschizi ferestrele si meditezi toata noaptea intr-o pozitie dureroasa, stand cu fata la perete si cu un aer rece, sufland prin camera, si bineinteles cu stomacul gol. DE ABIA ATUNCI POTI SA VEZI CE APARE ACUM.

Si poate ca la un moment dat, RENUNTI LA REZISTENTA PENTRU CA NU MAI SUPORTI DELOC DUREREA REZISTENTEI. Exista mai mult decat forma pe care acest moment o ia si deodata esti constient de un spatiu vast ce apare in jurul acestei forme temporare care este forma fizica. Unii oameni o descriu ca o pace enorma ce apare in jurul durerii.

Si atunci in acel loc ingrozitor care este manastirea, oricum ar fi el…si in mijlocul spatiului acesta, exista durerea fizica, stomacul este gol, este neplacerea. Este reala, nu mai este un sine, ci simplu, este un disconfort si acea senzatie ca stomacul este gol… Si totusi nu este nici un eu, si doar este ceea ce este acolo. Asa ca sentimentul de sine nu mai este in forma, in cea psihologica sau in forma fizica.

Atunci sentimentul de sine, perceptia sinelui unde mai este? In unele traditii se spune ca ai descoperit NON-SINELE. Sinele s-a dezvoltat, lucrul care este intr-un fel adevarat. SINELE FALS S-A DIZOLVAT IN STAREA DE PREDARE DE SINE.DECI CAND ATI ACCEPTAT CEEA CE ESTE, SINELE FALS S-A DIZOLVAT.

Si ceea ce a aparut atunci, este ceea ce budistii ii spun: o senzatie de gol, de lipsa – NIMICUL. Sau am putea sa-i spunem SINELE, UNUL, CONSTIINTA UNICA NECONDITIONATA din care intregul univers apare, si din care fiecare fenomen vine. Si care ramane si exista, nu cunoscut ca in relatia obiect-subiect, ci cunoscut ca fiind tu insuti, nu ca ceea ce apare, ci ca si campul din care totul apare.

El este ceea ce tu esti. Tu nu esti ceea ce se intampla acum, esti campul acum, in care toate au loc. Asta este intelesul lui acum. Ce inseamna eternul acum ? - este eternul ce nu se schimba - UNUL.

Si este acum usor sa stii ca aceasta este esenta a cine esti tu. Si atunci vezi cat de absurd e sa-l cauti in viitor.

Esenta, prezentul etern, esenta a cine esti tu, o cauti in viitor. De aceea aceasta practica spirituala nu cere timp, si totusi pentru ca intotdeauna exista un paradox, si despre care mereu trebuie sa vorbim – toate limbile folosesc timpul si la fel lumea fenomenelor.

Si suntem aici pentru o saptamana, ceea ce inseamna timp, pentru a explora ceea ce este dincolo de timp. Pare paradoxal, de ce avem nevoie de o saptamana intreaga pentru a gasi lipsa timpului? Ei bine – poate ca nu mai ai nevoie de asta.

Timpul fenomenelor se intampla. Oamenii pleaca, si apoi mai tarziu vin sa ma intrebe – ,,eu sunt cel care am renuntat dupa 10 minute, sa mai stau la discursul dvs. pentru ca am realizat adevarul spus acolo, si nu a mai fost nevoie sa mai stau.” Bineinteles, aceasta realizare poate sa fie adevarata sau falsa. Daca este doar o miscare a mintii, viata iti va spune in curand: Oh!, aceasta este starea de paredare de sine. Tip la sotia mea. Este asta o stare de ababdonare de sine?

Deci PRACTICA NOASTRA ESTE DE A PERMITE MOMENTULUI ACESTA SA FIE, ASA SIMPLU. RESTUL SE INTAMPLA DE LA SINE, FIRESC. Exista o inteligenta enorma in acest camp al lui, acum. Este esenta intregii inteligente.

Mintea este doar un mic aspect al acestei inteligente atat de vaste, care este in acest spatiu al lui acum. Si inca un indiciu: CU CAT TE PREDAI PE TINE SI ACCEPTI CEEA CE APARE ACUM, INDIFERENT CE FORMA IA ACEST ACUM, ZGOMOTUL MENTAL NEINTRERUPT, CARUIA NOI II SPUNEM GANDIRE – DIN CARE 90% NU ESTE NECESAR – INCETINESTE.

Pentru ca o mare parte din gandurile compulsive cu care majoritatea oamenilor se identifica, ca fiind eu, ca fiind ei insisi si se identifica complet cu acele siruri continue de ganduri… Motivul pentru care aceasta curgere a gandurilor are un aspect compulsiv, este pentru ca sentimentul de sine sta in ele, si este legat de ele – si este aceste ganduri.

Eul, identificarea cu acele ganduri este eul. Si acest eu vrea sa supravietuiasca si nu se poate opri. Si acest eu nu se poate perpetua decat prin nepredare de sine si rezistenta si toate acestea ofera combustibil gandirii compulsive.

Pentru ca toate acestea sunt o expresie, o stare de neabandonare de sine. Si atunci incerci cumva sa controlezi lucrurile si stai traz nopatea, 2-3 ore, cautand solutii de cum sa-ti organizezi viata si te temi de ce ar putea sa se intample iarasi, proiectezi situatii, fabulezi.

Odata cu intrarea in starea de abandonare de sine de acceptare a lucrurilor asa cum sunt, zgomotul mental incetineste sigur. Cand zici DA la ceea ce este, zgomotul mental va scadea. Mai este acolo intr-o anumita masura. Dar tu nu te mai lupti cu Universul.

Iar, ca sa fii intr-o stare de lupta si conflict cu Universul este ceea ce creeaza acel moment care este in spatele gandirii compulsive – si vine in valuri, valuri, valuri. Si tot timpul este un eu interior. Si odata cu starea de predare de sine vine in realitate.

Deci nu este nevoie sa iti opresti mintea, ceea ce ar crea o alta problema. Doar ii permiti asa simplu la ceea ce apare acum, sa fie ceea ce este - atunci mintea se opreste singura. Pentru ca gandirea compulsiva nu poate sa-i permita acestei clipe sa fie ceea ce este. Si atunci cand mintea slabeste acea curgere continua de ganduri – acolo apare spatiul fara limite – si linistea, nemiscarea care este imediat sub zgomotul mintii. In fiecare din noi, ea este deja acolo. Si asta nu este nimic altceva daca spatiul care este acolo dincolo de forma pe care acest moment o ia.

Si acea liniste adanca… – si inca odata, fiecare eticheta este limitata si fiecare cuvant care arata intr-acolo este limitat. Liniste, spatiu – stare de constienta care nu are nevoie de gand, si este dincolo de ganduri. Gandul poate apare in aceasta stare, dar este dincolo de gandire.

O inteligenta vasta, neconditionata…Ceea ce oamenii considera ca ar fi abilitatea mintii de a rezolva puzzle-uri, de a stoca cunostiinte, de a analiza informatii, este foarte limitata. Intregul univers este o expresie externa prin care se manifesta aceasta inteligenta vasta. Se exprima ca forma – si aceasta forma vine din nemarginita liniste.

Florile apar din acest gol - exista nemiscare. Acea frumusete pe care nicio minte nu o poate creea. Intreaga galaxie apare din acest vast nimic. Se spune ca Universul a aparut, oamenii de stiinta spun ca a fost un BigBang, cand universul a aparut dintr-un singur punct si a explodat asa deodata in existenta. Si atunci se poate pune intrebarea: ce a fost inainte?…dar cand se pune acesta intrebare, mintea se opreste. De fapt nu prea se opreste ea, dar nu poate gasi un raspuns.

Ce a fost inainte ca universul sa fi aparut, inainte de Bigbang? Aceasta stare de nemanifestare este inca in tine. Nu a plecat niciodata. Este esenta ta. BigBangul se intampla continuu. Universul vine in existenta in fiecare moment. Nu va ganditi la asta. Acum este un puternic impuls de trasformare pe planeta noastra care forteaza umanitatea sa evolueze, intr-o stare care inainte a fost privilegiul a foarte putini oameni, aici si acolo - acestea au fost acele infloriri timpurii ale constiintei.

Dar este destinul tuturor oamenilor, sa fie, si sa fie expresia acestei infloriri. Sa fie deschisi pentru ca aceasta inflorire a constiintei sa se intample. Deci, atunci cand esti gata sa treci dincolo de lumea aceasta…persoana a fost acolo, densa si grea, la inceputul practicii, si apoi omul inlatura valul, ca si omida care iese din gogoasa - inchisoarea care o tinea, ca omida. Si apoi tot ceea ce se intampla – apare o fiinta incredibil de frumoasa. Si omul da voie constiintei umane sa infloreasca.

Da, voi sunteti inca aici, intr-o forma fizica, dar ceva mult mai maret a aparut prin aceasta forma. Si de aceea suntem noi aici sa trecem de acest absurd si limitat sentiment de sine, de acest mic eu si micile mele intamplari din trecut si mica mea poveste, si aceasta bucatica de viitor care sper ca ma va face sa ma simt mai complet, si este asa de putin, chiar si pentru tineri nu este mult.

Cum ma pot implini pe mine in acesti cativa ani. Ce as putea sa mai adaug la ceea ce sunt, pentru a ma simti mai complet. Toate sunt o iluzie. Deci pentru a trece dincolo de acest absurd si limitat sentiment de sine, spre vastitatea care de fapt esti tu, si nu esti un eu limitat… Ci devii expresia acestei nemarginiri, si atunci ea se va exprima prin aceasta forma.

Acesta este singurul mod prin care planeta noastra poate fi salvata, adica prin transformarea constiintei umane. Pana acum, a fost un lux, aceasta transformare, doar cativa aici si acolo. Dar acum o avem si se intampla. Sa luam seama la aceasta stare de constiinta care este dincolo de gandire caracterizata de o liniste profunda si vie.

Dincolo de asta, gandul va putea sa vina, inca si acolo. Ganduri ce apar din acesta stare vor mai fi - ganduri inspirate, ganduri noi, despre realizare. Si vezi: aceasta este forma, si aceasta este starea fara de forma. Si sa te cunosti pe tine ca cel fara de forma, si apoi sa te misti prin lumea formei si sa te bucuri de ea.

Aceasta se intampla pentru prima data numai atunci cand te cunosti pe tine ca fiind dincolo de aceasta forma, nu prin idei, ci fiind doar in starea de predare de sine, doar atunci te poti bucura de lumea formelor cu adevarat.

Atunci cand nu mai esti intr-o relatie personala si nu mai reactionezi la formele ce apar in viata ta, acum, desigur – numai atunci nu vei mai dori sau nu te vei mai teme de nicio forma particulara. Ci te vei bucura de dansul formelor si vei putea sa si participi la el. Forme noi vor apare in clipa prezenta, dar nu din nevoia egotica de a te copleta pe tine. Lucrurile se vor intampla intr-alt mod, complet diferit de cel dinainte, si va fi o motivatie complet diferita pentru a face.

Si nu vei mai alerga dupa un punct din viitor si asta numai pentru a te simti mai complet, si daca nu vei ajunge acolo, te vei simti nefericit. Sau daca vei ajunge totusi acolo, tot te vei simti nefericit.

Multe din aceste intelesuri au fost exprimate si in invataturile vechi. Este Bhagavad-Gita, unul din cele mai frumoase indicatoare, care arata spre aceste lucruri, sau calea actiunii detasate. In care actiunea si acest ,,a face” nu se indreapta spre un rezultat care se va termina in viitor – aceasta este actiunea dezinteresata.

Si ,,a face” nu mai este un rezultat mental al unui lucru la care vrei sa ajungi, intarind astfel sentimentul de sine. Actiunea de abandonare de sine, nu este ceva de cautat in viitor, un rezultat de obtinut care poate fi atins, ci isi este siesi suficient. Asa ca practica ta ar fi doar SA OBSERVI acest moment, ca nu exista decat numai aceasta clipa, un mod limitat de a fi in el, ar fi sa te intebi: ,,care este relatia pe care o am cu acest moment?”

De fapt tu nu ai o relatie cu aceasta clipa, ci tu esti acest moment, dar dintr-o perspectiva limitata te-ai putea intreba care este relatia pe care o ai cu acest acum, cu forma pe care o ia el? Si sa vezi cum esti, ce stare ai – si abandonezi, te predai sau rezisti si lupti.

Si obsrvi asta. Si cum stai asa si privesti ai putea sa vazi de multe ori o stare de neacceptare, si de nepredare de sine ce se manifesta in tine. Si atunci vei observa neabandonarea de sine, ca pe o contractie fizica, ca pe o miscare emotionala, sau ca o judecata mentala, sau toate trei la un loc,cand iti

spui despre ceva ce apare acum, sau spui ceva despre cu totul altceva diferit de acum. Si te vezi pe tine in restaurantul preferat, acasa, luand o masa acolo, si deodata revii inapoi.

Ah! Daca te surprinzi pe tine intr-o stare de nepredare de sine, asta e tot ce este necesar! Si dai voie lucrului acesta sa se intample: contractia fizica. Oh, priveste la asta! Nu-i nimic personal in ea. Este o stare normala, fireasca a omului. Permite-i deci ori de cate ori apare un NU in voi, un Nu la ceea ce este, si poti sa-l observi cand apare, atunci accepta-l.

Si astfel aduci DA-ul in locul NU-ului, intotdeauna poti face asta. Nu vei putea lupta impotriva nepradarii de sine cu mai multa neacceptare sau daca incerci sa atingi o stare de abandon de sine.

Este de ajuns sa observi si sa-ti dai seama ca nu esti intr-o stare de acceptare si predare de sine. Acesta este si momentul in care apare prezentul si constiinta neconditionata. Si aici poti sa ii dai voie lucrului acesta sa apara in tine. Oh!... Si atunci ceva se intampla cu starea de nepredare de sine.

Am vazut ca multi invatatori vorbesc despre predarea de sine lui Dumnezeu. Si bineinteles ca asta si este. Te poti abandona pe tine in mainile lui Dumnezeu numai prin acceptarea formei pe care aceasta clipa o ia. Dar, cand te intrebi: cum a putut Dumnezeu sa creeze aceasta forma nesuferita care apare acum sau aceasta situatie? Asta este o limitare. Vreau sa ma cunosc pe mine ca cel nelimitat. Si aici ma lovesc de limitare. Este peste tot, in orice directie privesc.

Aceasta este forma pe care acest moment o ia, iar ea poate fi si o limitare, chiar daca la inceput pare minunata, dar dupa un timp ceea ce este deosebit devine o limitare pentru tine. Uitati-va la vest, a devenit foarte bogat si prosper. Si se poate spune…,,acum sunt nelimitat, pot cumpara orice", si cumperi mai mult si mai mult, si apoi te duci iarasi la mall, si altadata te duci din nou. Si deodata toate lucrurile care credeai ca sunt bune, devin o limitare, si tot ce ai cumparat nu te mai satisface, si apoi te plimbi prin mall deprimat.

Deci in lumea formei, ceea ce odata parea ca formele acestea ma vor face sa ma simt mai liber – cu timpul ele devin inca o limitare pentru ca pana la urma sunt doar forme, si orice forma inseamna o limitare. Deci sa proiectezi mental o situatie, in care odata vei ajunge sa fii liber de orice limitare este absurda, pentru ca lucrul acesta nu se poate intampla, pentru ca nu este in natura lumii formelor sa poti sa te eliberezi vreodata de limitari. Ar fi o contradictie in termeni. Forma este limitare.

Si oriunde te vei duce, te vei confrunta numai cu limitari si de cate ori te vei gandi ca sa zicem: ,,acum acest lucru ma va face liber"… aceasta persoana care ar fi trebuit sa te faca fericit va fi cea mai mare limitare a vietii tale. DECI NU ESTE VORBA SA CAUTI, CAND NU AI CE SA GASESTI, SI NIMIC NU POATE FI DE GASIT.

Deci nu fugind din calea limitarilor, ci sa gesesti o noua relatie cu acele limitari. Si aceasta noua relatie, nu ca ar trebui sa iei o hotarare pentru a face ceva pentru ca lucrurile sa mearga mai bine: … sa- ti vopsesti casa…sau lucruri din acestea…Nu, ci o relatie noua cu limitarile ce apar in viata ta… si cand te simti rau…trebuie sa existe o alta solutie…Oh, se poate, poti sa incerci…Bine, incearca in alt loc…poti locui oriunde vrei tu…si dupa un timp apare acesta situatie.

Bine, atunci spune DA la ceea ce este. Atunci chiar acel lucru care te constrange atat de mult, devine o ocazie de deschidere, prin acel DA. Asta este frumusetea lui. Sau inainte te suparai – cat de mult poate Universul sa te chinuie…cum poate sa permita Dumnezeu asta? UNIVERSUL PARE CA ESTE CONCEPUT TOCMAI CA SA TE CHINUIE PE TINE.

Si asa traiesc multi oameni, intr-o asemenea stare de reactivitate si sunt atat de maniosi ,,totul este facut ca sa-mi faca viata cat mai dificila se poate.” Asa par lucrurile sa fie. Si atunci, relatia ta fata de ceea ce este, se schimba. Si tu ii dai voie. Si aici poate apare limitarea, oricare ar fi ea, mica, mare, un disconfort, o durere aici, ceva din jurul tau care nu-ti da pace, o limitare foarte mare, conditiile corpului fizic care te constrang si ele, nu ma mai pot misca ca-nainte, asa de repede…CINE STIE, MAI CURAND SAU MAI TARZIU LIMITARILE VOR VENI, SI CELE MARI DE ASEMENEA, SUNT FORME, NUMAI FORME.

SI ASA DEODATA, NU LE MAI REZISTI DELOC. Atunci ceva se deschide acolo unde inainte era o constrangere si insasi limitarea deschide o poarta spre acel ceva fara forma, spre nelimitare. Inseamna ca te-ai folosit de limitare, care ti-a deschis poarta prin acest DA. Aceasta este crucea, semnificatia ei.

Crucificarea inseamna limitare, cel mai mare grad de limitare, nu mai ai unde sa te duci, nu te mai poti misca, esti limitat total. Si atunci apare predarea de sine in fata inacceptabilului. Si deodata crucea devine un simbol al divinitatii. Instrumentul de tortura, devine un simbol al divinitatii.

Si exista o intelepciune adanca, si nu trebuie sa fii crestin ca sa poti vedea adevarul care se afla in acest simbol. Este unul din cele mai adanci simboluri ale umanitatii, si cele mai multe biserici nu-l inteleg deloc. Nu inteleg adevarul acestui simbol, si-l transforma intr-o structura formala de credinta. Dar este atat de profunda – sa vezi nondualitatea care este acolo – divinitatea care este acolo – care se gaseste dincolo de lumea formelor, a limitarii si nelimitarii – sunt una. DIVINUL ESTE ATINS PRIN DEPASIREA LUMII FORMELOR – PASIND DINCOLO DE ELE. Asta este – si sa stii lucrurile acestea este practica noastra spirituala, sa patrunzi din ce in ce mai adanc in aceasta stare mai presus de forma, este practica noastra spirituala in aceasta pauza de timp.

Folosesti asta si bineinteles aici este si frumusetea acestui lucru, si exista limitari in voi, folositi-va de ele cu intelepciune, in paractica voastra. Folositi-va de momentul acesta, cu intelepciune, asa cum trebuie. Este pretios! Si este singurul care exista, intotdeauna. Ne vom reintalni in acum, cand bratele ceasului se vor schimba si vor arata alta pozitie…dar va fi tot acum.

Vom putea de asemenea sa avem in aceasta saptamana, perioade de liniste. Aceasta este chemarea la trezire. Asta nu inseamna ca toti care sunt prezenti aici, dorm. Trezirea din starea normala a constiintei care este gandul, apoi este starea de somn, si starea normala de constiinta este fata de somn ceea ce este starea de trezire a constiintei fata de starea normala.

Starea normala este de mii de ani, de cand cuvantul ,,trezire” a inceput sa fie folosit si este in comparatie cu starea de trezire, foarte asemanatoare somnului, sau mai degraba starii de visare – taramul viselor. Asa ca ,, trezirea” este pur si simplu trezirea din starea de vis a gandirii, din starea de a fi cu totul prins in acest vis, nu pentru ca gandul nu a aparut , el poate aparea, dar tu ramai dincolo de gand, in starea de prezenta, de liniste, alert, treaz, linistit, in care nimic nu e cunoscut si totusi totul este cunoscut.

Ne-am raportat la ea, astazi si aceasta raportare ne-a condus pe toti in starea in care nu mai esti captiv in gand, si am ajuns astazi la aceasta poarta care este abandonarea de sine la ceea ce apare si este acum.

Aceasta poarta este aici, si este starea de constiinta, din care si aceste cuvinte apar. Nu este nimic personal in asta si nimeni nu ajunge nicaieri si nimeni nu depune nici un efort pentru a ajunge undeva.

Si nu trebuie sa creezi o noua forma de identitate, pentru acel ceva care este dincolo de forma. Este aceasta stare de constiinta, din care vin aceste cuvinte.

Poti sa vorbesti astfel si nu poti folosi termeni exacti aici. Poti sa fii receptiv si sa te potrivesti si sa devii sensibil la starea de constiinta, care ar putea fi descrisa – ati putea intreba cum se poate asta – si am putea spune ca poti deveni alert si constient la acest camp fundamental de liniste – din care cuvintele acestea vin.

Ele apar, dar sunt doar indicatoare ce arata spre acel lucru de dincolo. Si asa cum stai aici identificandu-te cu gandul, vei fi interesat doar de ceea ce apare, atent la aceste cuvinte si vei astepta mereu cu nerabdare dupa urmatorul cuvant. Urmatoarea propozitie, urmatorul concept, urmatoarea idee, si vei observa ca noi nu le putem prelucra suficient de repede. Curgerea informatiei este prea repede si insuficienta, niciodata indeajuns spre a ne lamuri, pentru minte.

Si asa poti sa iti dai seama, si observi - daca chiar poti, in interiorul tau, o anumita nerabdare sau o neliniste care implica - „nu e suficient de mult – vreau mai mult, va rog, mai mult.” Asta inseamna ca esti prins in capcana mintii, prins in gandire, in sentimentul de sine derivat prin identificarea cu gandurile, cautand dupa mai mult si neprimind suficient, aici.

Daca, pe de alta parte, exista starea alerta de prezenta, si asa cum stam aici, in acest spatiu deschis si viu, daca acest sentiment apare, atunci te poti conecta la acel camp din care cuvintele apar si care este constiinta neconditionata in care fiecare cuvant poarta cu el si ceva trecut – fiecare cuvant este de mult, si totusi are ceva din aroma acestui spatiu fara margini din care se scurg aceste cuvinte si astfel ele primesc o putere pe care nicio informatie nu o poate avea.

Deci ceva din aceea parte care este continuu aici - dar daca vei cauta doar continutul nu o vei putea cunoaste niciodata si vei rata ceea ce se intampla chiar in timpul acestor discutii. Daca tu te uiti numai dupa continut in aceasta exprimare, atunci vei pierde aceea dimensiune care numai ea conteaza cu adevarat aici.

Continutul este doar o mica parte a unei discutii. Astfel am putea spune ca te poti racorda la acel camp fundamental, de dincolo de aparente, de ganduri, sau altfel spus, vei deveni constient de acea liniste de dincolo de minte, aici, unde tu o poti percepe ca ceva extern sau intern, sau nu stiu cum, si recunosti o anumita liniste si vezi ca in spatele cuvintelor si intre cuvinte, este un camp de liniste.

Acest lucru poate fi exprimat si astfel: acest camp de liniste apare in aceasta camera, ceea ce intr-un fel este adevarat. Sau poti sa observi ca aceasta liniste vine si din aceasta forma care este corpul nostru – si asta poate fi adevarat, in clipa in care iti dai seama de existenta ei, linistea este deja in tine pentru ca numai atunci cand o ai si o poti vedea.

Nu o poti vedea prin gandire, nici nu poti sa-ti dai seama ca exista. Pentru ca aceasta liniste adanca este dincolo de forma si gandire – si gandul este forma. Deci prin ganduri nu poti ajunge la ea. De aceea, si acesta este miracolul care se intampla - in momentul cand esti constient de ea, cand o constati ca exista, ea deja este in tine si apare dincolo de ganduri si atunci tocmai ai intrat in aceea dimensiune a constiintei care este neconditionata.

Intreaga gandire, mintea, este ceea ce este conditionatul. Constiinta a luat forma ca si forme ganduri-constiinta conditionata. Ceea ce apare aici este acea dimensiune a constiintei, pe care am putea sa o numim neconditionata. Ea este acolo chiar in momentul cand ai observat-o, pentru ca atunci ai devenit constient de ea – nu atat de mult incat cineva sa spuna ce este aceea, dar suficient incat sa-ti dai seama ca esti constient de o stare mistica si astfel ai devenit constient de ceea ce nu este acolo.

In mod obisnuit in aceasta lume, nimeni nu este constient, dar foarte putini sunt constienti de aceasta dimensiune, care se afla imediat dedesubtul conditionatului – atat de vasta si este imediat sub ceea ce este conditionat, si care nu este separata de cine sunteti voi in realitate si care este ceea ce esti tu, dar nu vei putea sti niciodata asta, in ordinea conventionala, oamenii cauta realizarea de sine, SI CRED CA ESTE VORBA DE O STARE IN CARE TREBUIE SA STIE CEVA DESPRE EI INSISI, CEVA CE NU AU MAI STIUT INAINTE.

Dar aceasta nu este o stare de a stii ceva in acesta relatie duala subiect-obiect:,,eu ma stiu pe mine cine sunt" ,deja v-ati impartit in doua. De aceea tu nu poti sa cunosti ceea ce este neconditionatul – el nu poate fi cunoscut, pentru ca nu poate sa fie un obiect al cunoasterii. Deci tu, pentru ca pana ala urma peste tot aici este vorba numai despre tine, tu nu poti sa devii un obiect de cunoscut pentru tine, pentru ca tot ce poti cunoaste este in sens convetional – va fi numai despre tine, ceea ce este forma, care tu esti.

Dar vei putea sa stii ceva despre tine care esti tu. Si vei putea sa stii ceva despre tine, daca te vei duce 10 ani la un cabinet de psihanaliza – atunci vei avea suficiente cunostiinte despre tine si pe care nu le stiai inainte. Si vei putea sa te intorci la perioada copilariei, la modul in care ai reactionat in diferite situatii, acolo poti afla tot felul de lucruri interesante despre tine. Si asa dupa 10 ani, psihanalistul ar putea spune: am ajuns la sfarsitul analizai – autocunoasterea ta este acum completa – si iti va da un dosar, un dosar gros continand toate informatiile despre tine, si atunci vei sti o multime de lucruri despre tine, si vei putea spune: ,,da, stiu totul despre mine", dupa care ai putea crede: ,,e bine, am aflat cine sunt eu." Dar atunci cand spui: ca stii totul despre tine, tu l-ai uitat pe ,,eu". Cine este acesta ce stie totul? Si ce stie el?Stie partea conditionata , si este uitat necunoscutul - poate sa fie el cunoscut? Nu. Necunoscutul este insasi cunoasterea. Si nu se poate cunoaste pe sine.

Este greu sa vorbesti despre aceste lucruri, pentru ca toate limbile se invart in jurul dualitatii. Chiar si fiecare structura de propozitie, are un subiect si un obiect, de aceea invatatorii folosesc uneori afirmatii paradoxale, metafore si simboluri. Lucurile stau putin diferit, mai bine ai spune: nu se poate spune decat ca lucrurile stau cam asa… Aici intram sau dam voie sa apara acea dimensiune a constiintei care este precursorul intregii cunoasteri, inainte de a cunoaste fiecare obiect al cunoasterii, este campul cunoasterii.

Si miracolul este – lucrati cu grija cu cuvintele sa nu credeti ca ele sunt adevarul absolut. Miracolul este ca te poti afla pe tine ca esenta, nu cu mijloace dualiste. Sa lasam asta si sa ne intoarcem la adevarul simplu, atenti, la acel camp fundamnetal al linistii, astfel incat toata atentia voastra, sa nu fie total absorbita de cuvintele ce apar.

Si bineinteles ca nimic nu va va satisface la acest nivel. SI ATUNCI CAND SUNTETI FASCINATI DE OBIECTELE CE VOR APARE, DE CELE PROPUSE DE SIMTURI SAU DE MINTE, NICIUNUL NU VA VA PUTEA SATISFACE, orice afirmatie fac, nu va fi suficienta: ,,trebuie sa fie mai mult, nu acesta este raspunsul corect! Da, si atunci, ce mai urmeaza? Deci nu vei mai putea fi fascinat, asa de usor, de ceea ce apare aici, in cuvinte.

Toata atentia ta nu mai este atrasa de acest lucru cu alte cuvinte, incarnarea voastra in aceasta forma nu mai este totala pentru ca va reincarnati – este un mod de a spune – de fiecare data cand va identificati total cu un gand, va reincarnati in acel gand – sentimentul de sine este complet acolo, si astfel va reincarnati continuu in fenomenele ce apar, pot fi lucruri externe, experiente, care sunt absolut importante.

Si asa, cineva ar putea spune, si daca vrei sa se opreasca acest lucru cel mai bine ar fi sa nu te mai reincarnezi, adica sa nu te mai identifici cu forma, sa nu te mai cauti pe tine sau sa crezi ca sinele tau este intr-o forma – si vorbim acum de formele ganduri. Si aceasta incercare repetata de a te reincarna mereu in urmatorul gand ce apare si de a fi total fascinat de el si nevoia de a avea mereu nevoie de mai mult, pentru a face reincarnarea noastra mai completa.

Acesta inseamna a fi prins in capcana starii normale de constiinta. Si in acesta stare se afla majoritatea oamenilor pe acesta planeta. Sunt inca prinsi in capcana, dar ceva foarte puternic se naste acum, si apare si aici, deci cuvintele, puteti sa le acordati atentie, dar sa nu va absoarba toata atentia voastra.

Puteti sa le acordati putina atentie – cuvintelor - dar acordati atentie si linistii de dincolo de cuvinte – asa cum stati si ascultati si atunci cand faceti asta, constiinta neconditionata este deja acolo in voi si mintea voastra devine linistita, fara sa va pierdeti constiinta si sunteti complet constienti de liniste, de nemiscare.

Dar ce este de fapt aceasta liniste? Aceasta pace adanca este neconditionatul – constiinta insasi. Si deodata deveniti constienti de asta – aceasta suna putin dualistic – dar asta pentru ca folosesc limbajul. Sunteti constienti de starea de constiinta atunci cand sunteti constienti de liniste. Iar din momentul in care acorzi atentie linistii, devii si tu linistea. Aceasta s-ar putea sa se intample ca un fenomen exterior voua – si sunteti atenti si deodata spuneti oh! Si constatati o stare de alerta, de viu si puteti vedea cum vine o stare de constientizare a Fiintei.

Si nu puteti fi constient de liniste prin gandire: linistea nu exista pentru gandire! Gandul poate veni subsidiar si sa spuna: ,,Oh, aceasta este linistea! Ce frumos", sau ar putea spune: ,,vezi, ai pierdut-o deja. Am avut-o, o prinsesem…tocmai a fost mai inainte…nu pot sa o am iarasi…a fost o experienta deosebita!"

Dar de fapt nu este o experienta, pentru ca linistea este intotdeauna acolo. Deci in timpul acestor zile, aici, invatati ce inseamna, sa fiti constienti de aceasta dimensiune din fundal, nu numai acum, ci si cand plecati de aici si va pierdeti cu totul, si va reincarnati din nou total in gandurile ce va vin, intr-un nou sentiment de perceptie, dar purtand cu voi aceasta stare de constinetizare, din fundal.

Vorbesc despre lucruri despre care nu se poate vorbi clar, de aceea uneori pare putin nostim… deci purtati asta cu voi, nu numai aici, unde puteti, probabil, sa o simtiti mai puternic, dar cand iesiti afara, acolo in gradina, sau la rau, si acolo anumite perceptii pot aparea, si esti constient de ele, unele pot fi foarte frumoase si ocazional, unele pot fi urate.

ACEASTA ESTE LUMEA, SI DOAR PRIVESTI. Si atunci observi simtul perceptiei din fundal, ce devine un camp de alerta, liniste si prezenta, in care perceptia are loc. Asta inseamna ca incercarea repetata de a te reincarna intr-un alt gand – deodata aceasta nu se mai intampla. Si esti fericit nu ca nu te reincarnezi, pentru un timp, in alta forma gand… Adevarata bucurie, se ridica din aceasta stare de prezenta, si este o bucurie foarte subtila, care in unele invataturi a fost numita ,,fericire".

Nu as folosi acest cuvant – ar putea fi tradus gresit. Aceasta bucurie este in esenta un aspect propriu noua. Il numesc uneori BUCURIA DE A FI si ea nu depinde de formele ce apar in acest moment, de jocul formelor. Dar bucuria nu vine din acele forme. Daca ea ar veni de la forme, sau din cauza lor, nu ar fi bucurie, ci placere. Placerea este ceva ce deriva – pentru ca o noua forma apare si te face sa te simti bine, pentru un timp – apoi te paraseste si asta te intristeaza si te face sa te simti rau – si astfel starea buna se transforma intr-un rea.

Dar bucuria este o parte intrinseca a naturii noastre. Va da placere, dar placerea exista in domeniul contrariilor si ceea ce va da acum placere, va va da maine durere, asta pentru ca va poate parasi sau pentru ca se poate transforma in opusul ei – si toate astea pentru ca este limitata. Cum se intampla spre exemplu intr-o relatie, casatorie, divort, placere-durere, sau in afaceri: castig-pierdere.

De aceea Ramana Maharishi a spus: ,,fericirea este natura ta adevarata", l-as parafraza si as spune: ,,BUCURIA, ESTE NATURA TA ADEVARATA!" Dar nu cautati bucuria, veti avea tendinta sa creati noi obiecte - obiecte ale mintii. NU TREBUIE SA O CAUTATI, CI SIMPLU, NU VA MAI REINCARNATI CONTINUU. ESTE ASA DE SIMPLU. Aceste cuvinte sunt de ajutor. Ele sunt de ajutor pentru ca te duc dincolo de cuvinte.

Cuvintele au si ele rostul lor de indicatoare, dar aici este mai mult decat ele. Deci fiti atenti la aceasta dimensiune, care este dincolo de cuvinte, pentru ca bineinteles ea este dincolo de ganduri. In aceasta directie ne indreptam – sa aflam ce este, ceea ce unii descriu a fi constiinta libera de ganduri – fara ganduri – si am putea spune ca acesta este si urmatorul pas, in evolutia umanitatii, care pana acum a ajuns doar pana la granita gandirii, ceea ce inseamna ca umanitatea, constiinta noastra, a fost total dominata si supusa – identificata cu gandul.

A inceput cu imaginea din gradina raiului, care este o reprezentare simbolica a apritiei gandirii. Ei au mancat din fructul copacului cunoasterii binelui si raului. Si au inceput sa-l judece pe Dumnezeu. Aparitia gandului, in gandirea raiului, si mi s-a spus ca traducerea cuvintului rai, ar fi ,,locul bucuriei". Si asa a aparut gandul. El in sine este un lucru minunat, dar cu timpul, in mii si mii de ani de identificare cu gandul, sinele si gandul a devenit una, omenirea se misca in acesta ordine. Acum, acesta stare a constiintei a devenit tot mai mult de nesuportat – disfunctionala. Uitati-va la istoria sec XX, amenintatoare, nebuna.

Asa ca acesta disfunctie a aparut acum pentru ca ajungem la sfarsitul timpului. Poate ati vazut oameni - nu stiu daca lucrul acesta se intampla in India, dar in Vest, da - cu pancarde pe strada pe care scrie: ,,sfarsitul este aproape". Sfarsitul este acum ,,am ajuns la sfarsit", poate nu-si dau seama cata dreptate au, cand spun asta – ca am ajuns la sfarsit.

Si am putea spune asta cu alte cuvinte: ,,am ajuns la sfarsitul timpului!" pentru ca prin indentificarea totala cu gandul, apare timpul cu trecut si viitor si trairea exclusiv prin memorie si anticipatie, cu tot ceea ce implica ele. Asa ca, este un sentiment total fals al identitatii de sine. Sa iesim din acest subiect. O noua stare de constienta apare, aceasta invatatura pare fara sens, s-ar putea sa nu poata fi acceptate, daca ea nu ar fi aparut deja.

Aceasta forma nu este altceva decat o moasa, nu stiu cum sa-i zic. Simplu, sa lasi ca procesul sa se desfasoare singur. Nu sunt aici ca sa fac ca lucrurile sa mearga, asta ar fi frustrant. De ce nu… si nici voi nu sunteti aici, ca sa faceti ca acest lucru sa se intample in voi insiva. Ar fi la fel de frustrant. Si veti ajunge la sfarsitul acestei zile petrecute aici, si sa ziceti: ,,cautam o invatatura spirituala esentiala, si nu stiu de ce nu mi s-a intamplat nimic, am cautat-o". Ati cautat dupa ceva, si ati aflat ca nu va lipseste nimic.

Deci voi ati cautat sa va reincarnati intr-o experienta si asta nu s-a intamplat sau daca ati primit-o, poate chiar ati primit-o, si va spuneti: ,,am avut o experienta deosebita acolo!" Si va duceti acasa – iar dupa cateva luni in care ati incercat sa o pastrati, o pierdeti pana la urma si atunci veti spune: ,,mi-o doresc inapoi. Oh, ce minunat. Nu-ti fie teama. Va trebui sa te intorci in India. Acolo este ceea ce cauti…"

Deci esenta acestei intalniri, este foarte simpla, dar si subtila si te poate foarte usor dezorienta daca esti prea mult prins in minte. Asa ca, nu numai aici, ci si acolo, fiti acolo ca si un camp de prezenta alert. Cu siguranta ca simtiti asta si aici, acel camp din fundal, dar SA STII CE ESTE ASTA, FRUMUSETEA ACESTUI LUCRU, INSEAMNA SA FII LIBER DE GANDURI.

Dar nu e nevoie sa cauti aceasta stare, ea vine de la sine. Si intr-o clipa te poti elibera de milioane de ani de conditionari, atunci cand neconditionatul se ridica. NU TREBUIE SA CAUTI SA DEPASESTI CONDITIONARILE BUCATA CU BUCATA. NU VEI VEDEA SFARSITUL LOR. SUNT ATAT DE MULTE.

Deci neconditionatul apare ca o stare a constiintei libera de ganduri. Toate invataturile vechi, au aratat asta, unele direct, altele indirect. Ramana Maharashi a fost intrebat cum masuram noi progresul nostru spiritual, de unde stim ca am progresat – l-au intrebat. Si el a raspuns. Si unora nu le-a placut asta.

Sa zicem ca el nu a spus asta – dar e acolo…GRADUL DE ABSENTA A GANDURILOR ESTE MASURA PROGRESULUI VOSTRU PE DRUMUL SPIRITUAL. Simplu precum am spus. Apoi unii vor spune: de fapt a vrut sa spuna altceva. Dar cine vorbeste? Gandirea – incercand sa-i convinga pe ceilalti ca nu s-a spus asta.

Dar fiti atenti, sa nu ajungeti din starea de non gandire – care este starea libera de ganduri – intr-o alta stare care trebuie atinsa in viitor, pentru ca nu o sa poti sa o atingi, in modul acesta in viitor – nu trebuie sa fie ca ceva ce sa adaugati la ceea ce sunteti voi. Este o renuntare enorma si singura adevarata – nu inseamna sa renuntati la lucruri, la sexualitate, la posesiuni mentale, renuntarea la mancare. Renuntarea ultima este si o voi numi SA RENUNTAM LA GANDIRE.

Si gandul va va spune incercand sa va si convinga, ca daca veti renunta veti deveni ca o leguma – si va spune ca asta nu este o stare de dorit. Si este adevarat, nu va doriti sa fiti o varza – pentru varza este bine – dar varza traieste ca toata natura, in totala armonie cu viata, traieste cu totul intr-o stare minunata de liniste. Deci este adevarat ca varza sa traiasca printre verze. Dar, nu acesta este destinul oamenilor, sa ajunga la starea de leguma.

Natura sau animalele, in comparatie cu oamenii s-ar putea spune ca traiesc in armonie in comparatie cu viata multor oameni, este multa curatenie acolo, pentru ca ele nu au mers spre a se identifica cu cat mai multe forme, ele nu au parasit sursa si nu s-au indepartat de ea, asa cum au facut-o oamenii. Da si este minunat – vezi ca fiecare animal este atat de inradacinat in Fiinta, in liniste in comparatie cu oamenii care sunt atat de nevrotici.

Doar priviti miscarile animalelor, ele sunt cu totul in ele insele, fara sa incerce sa fie ceva anume, ele sunt ceea ce sunt. Dar noi nu ne intoarcem acolo. Toate animalele sunt libere de compulsiunea gandirii, ele folosesc ocazional gandirea. NOI TREBUIE SA MERGEM DINCOLO DE GANDIRE, adica sa ne ridicam deasupra gandirii, dar asta nu inseamna sa ne pierdem abilitatea de a gandi. Ci inseamna simplu, ca nu mai suntem redusi la gandire si prin gandire NU MAI SUNTEM PRINSI IN CAPCANA SUGESTIILOR FACUTE DE GANDURI.

Ne vom putea folosi in continuare de gandire, dar ea va opera atunci cand este nevoie de ea, si va fi folosita in anumite situatii particulare. Dar chiar si intr-o situatie care trebuie rezolvata, o provocare care apare, si ea apare numai acum, inainte ca sa apara gandul, faceti o pauza si ii acordati toata atentia, si aceasta atentie este o stare de constienta – o stare pura, care vine deodata, odata cu pauza.

Si priviti la toate situatiile din starea de liniste. O liniste alerta si vie. Este o privire fara interpretari, lipsita de ganduri, si in aceasta privire opereaza o inteligenta enorma – si cand spun ca privesc, nu ma refer neaparat ca privesc prin ochi. ACESTA PRIVIRE ESTE STAREA DE LIPSA DE GANDURI.

CAND NU AM GANDURI, PRIVESTE ALTCINEVA PRIN MINE. Si acorzi toata atentia ta unei situatii, ii acorzi o atentie completa, in liniste, si atunci, apare actiunea in mod spontan, ori un gand care va conduce la o actiune – ganduri si actiuni spontane, ce trebuie facute, sau actiuni ce apar fara intermediul gandirii, ele apar si este lucrul cel mai potrivit care trebuie facut in acea situatie.

Deci gandul mai opreaza inca, el face asta oricum. Am putea spune ca oamenii creativi, si pot exista asemenea oameni, in orice domeniu, si sunt creativi, si poate ei nici nu stiu asta – si au aceasta abilitate care poate dureaza doar cateva secunde, abilitatea de a fi in starea de constienta fara ganduri.

Aceasta este starea creativa. Sunt multi oameni creativi, dar putini in comparatie cu majoritatea. Ei nici nu stiu ca ei chiar creeaza in afara de unii care chiar stiu asta. Aceasta stare apare din starea de a fi prezent, alert, si linistit – atent, care este cea mai mare inteligenta, neconditionatul care opereaza. Si atunci, ceva apare din interior sau se intampla ceva.

Dar mergem mai departe si nu incercam sa facem ceva cu ea, si unii oameni au acces la aceasta stare, cateodata in activitatea lor, iar cand ies din ea sunt tot atat de nevrotici ca toti ceilalti. DECI NE MISCAM DINCOLO DE GANDURI, SI NU INTRAM IN GANDURI, CI IESIM DIN ELE. Acesta este destinul umanitatii, si lucrul acesta este urgent acolo, acum, nu in sensul ca trebuie sa ajungem acolo.

Este urgent in sensul ca este o nevoie acum de a permite aceasta constiinta sa apara, pentru ca nebunia, care este o disfunctie a vechii constiinte accelereaza si ea, si astefl si ea creste in acelasi mod in care constiinta apare. Sunt 2 miscari opuse, vechea stare care nu a fost inca atinsa care la limita este nebunie si noua constiinta care apare in acelasi timp.

Vechiul este mult mai vizibil in aceasta lume, nebunia vechii constiinte de sine, cu nevoia de conflicte sau probleme si violenta, care vine din aceasta stare si mizerabila suferinta pe care oamenii o aduc acolo, si in ei insisi. Aceasta nebunie continua pe planeta noastra, este suficient sa urmariti stirile la TV, sau sa citesti ziarele, este o continuare a ceea ce am vazut ca a fost in sec XX sau inainte, si cu toate astea noua constiinta iese la suprafata nu foarete vizibil, inca.

Rar mentionata in media, ocazional, ici si acolo. De aceea suntem aici, simplu, nu ca sa o facem sa apara, ci sa-i permitem sa se intample, SI VOM DESCHIDE SIMPLU USA, MAI LARG, SI NU NE MAI IMPOTRIVIM, NU MAI OPUNEM REZISTENTA, LA CE SE INTAMPLA. Asa ca practica voastra aici este continua, dar nu faceti lucruri imposibile. Sigur ca veti putea, si chiar aici puteti trece prin asta – sa reveniti in curentul mintii si puteti sa va reincarnati in gandurile reactive ale mintii, si apoi, deodata, vine un moment cand va treziti, din aceasta stare. Si veti vedea cat de clare sunt acum lucrurile si ce diferita este aceasta stare de trezire.

Cu o clipa inainte erati in aceea energie densa si grea. Si brusc iesiti din ea, e ca si cand, fiind in avion, suntem in nori si deodata ne ridicam deasupra lor, si norii raman dedesubt. Si acum apare un spatiu vast si clar – infinit. Iar norii sunt inca acolo, dar voi nu mai sunteti in ei. Cand va plimbati pe aici, prin gradina, de-alungul raului, vedeti daca puteti fi in aceasta stare in care simtul perceptiei nu va absoarbe atentia total.

„Necunoscutul” - eticheta mintii va apare pentru a da sens acestor perceptii, sau a face ceva complet diferit, dar nu va mai absoarbe total atentia. Atentia ramane libera in campul atentiei, cu alte cuvinte,

percepeti in si prin liniste, fara a fi nevoie de a eticheta totul imediat cu mintea. Bineinteles ca stiti ca va uitati la aceasta flare, stiti ca este o floare fara a va spune ca acesta este o floare. Stiti ca este frumoasa fara a fi nevoie sa va spuneti ca este frumoasa.

Si va dati seama ca exista o vasta cunoastere dincolo de etichetele mentale si concepte si veti sti mult mai mult decat stiti prin aceste etichete si concepte pentru ca stiti ca este un sens profund in ceea ce noi numim floare si o viata vie in ea, un mister imposibil de explicat prin conceptul de floare, un mister acoperit de eticheta floare care va da acum iluzia ca stiti ce este ea. Este doar un sunet spus de gura noastra sau auziti acest sunet in minte si aceasta va da iluzia ca stiti ce este.

Copii intaresc aceasta iluzie a limbii, cand spuneti unui copil, aceasta este… si se numeste…, sau am uitat cum se numeste floarea aceasta… ce este asta? Gladiola. Aceasta este o gladiola, daca este asta…si copilul va va crede, cu adevarat si atunci ce veti face, nu poti sa nu-i dai nici-un raspuns copilului, nu se poate asta, dar ii poti spune:,,ei bine, priveste-o, miroase-o, atinge-o, priveste si apoi, ca un gand dupa un altul, puteti sa-i spuneti, garoafa, i se mai spune si asa…in loc sa-i spuneti, asta este…

Astfel creati o distanta fata de eticheta, iar copilul nu va mai crede total in acea eticheta, pentru ca altfel veti fi pusi in oceanul de etichete si concepte, pana cand ajungeti la varsta de 80 de ani si ati trecut prin sistemul care v-a format, si acum traiti prinsi cu totul intr-o lume a conceptelor si etichetelor mentale care cuprind tot ceea ce va inconjoara dar si tot ceea ce va conditioneaza .

Toata cultura care va inconjoara, a fost categorisita si etichetata cu diverse nume si va-ti obisnuit astfel cu o realitate conseptualizata,o lume a etichetelor, fara sa va dati seama cat de lipsit de viata a devenit universul vostru si cat de moarta a devenit realitatea voastra si asa ati ajuns sa traiti intr-un echivalent conceptualizat al sinelui.

Va puneti chiar pe voi insiva intr-un concept. Si aceasta este cauza pentru care nu stiti cine sunteti voi cu adevarat. Acesta este falsul eu. Si odata ce aveti un sine fals, nimic nu va putea sa fie vazut cum este de fapt, si totul este interpretat gresit prin aceste conditionari. Totul este distorsionat si mort prin aceasta conditionare.

Si in modul acesta traiesc oamenii. Asta este intreaga civilizatie – toate acestea au aparut din asta si sa nu ne surprinda cat de nebuna este civilizatia noastra? Bineinteles ca nu ne mai surprinde luand in considerare starea constiintei, din care a aparut. Deci IESITI DIN EA, PASITI IN AFARA EI – compulsiunea etichetarii va continua, si va veti plimba prin gradini si de-a lungul raului si ce va apare este iesirea in acel spatiu liber, din nevoia de etichetare.

Si asa cum va plimbati, DACA APARE O ETICHETA IN MINTEA VOASTRA, CARE ESTE UN GAND, IL RECUNOASTETI, CA FIIND DOAR UN GAND SI ATAT, APOI TRECETI DE EL SI REVENITI LA STAREA VOASTRA. Apoi poate apare o alta eticheta, si poate veni cineva spre noi pe alee, si apare o judecata mentala privind aceasta forma care a aparut. SI O RECUNOASTETI CA FIIND UN GAND SI NU MAI CREDETI COMPLET IN EL, SI NU MAI SUNTEI IN EL CU TOTUL, DOAR IL LASATI SA FIE SI EL, CEEA CE ESTE SI ASA APARE POSIBILITATEA IESIRII IN LUMEA FARA ETICHETE SI IN CARE NU MAI STITI NIMIC.

Si de aceea este greu pentru unii, sa intre in aceasta stare, pentru ca la inceput ea pare ca nu este noua. ,,Am nevoie sa stiu ce se intampla aici, trebuie sa stau sa judec, sau sa analizez, poate e nevoie sa clarific ceva.'' Nu, este nevoie de nimic din toate acestea, si observati cat de frumoasa, puternica, inteligenta si profunda este aceasta stare – starea de nou. Marea inteligenta opereaza aici si astfel, si nu

este inteligenta limitata a mintii umane care este doar un mic aspect al vastei inteligente care sunteti voi.

ESTE CA SI CUM ATI DEVENI UN COPIL, A CARUI MINTE NU ESTE TOTAL POSEDATA DE ETICHETE, CI UN COPIL CARE ESTE GATA SA SE UITE LA TOT, SI TOTUL ESTE MEREU NOU, UN COPIL CARE NU A STRANS INCA ATAT DE MULTE ETICHETE.

COPILUL PRIVESTE CU MIRARE SI UIMIRE, LA MINUNATIA VIETII, PENTRU CA PENTRU EL TOTUL ESTE ATAT DE VIU SI NOU. Si nu are atatea etichete cu care sa omoare viata toata. Si copilul este deschis si atent.

Si din nou, va spun ca acesta este doar un indicator, nu ne intoarcem inapoi in minte ci PASIM DINCOLO DE GANDURI, CONCEPTE SI ETICHETE, acolo este un spatiu similar cu starea pe care o are un copil a carui minte nu este sufocata total de nume. Este o stare similara cu cea a animalelor care sunt total conectate cu Unul, sau cu lumea plantelor, care traiesc in aceasta conectare adanca cu totalitatea, in aceasta liniste profunda, in care esti total si complet tu insuti – copacul…si de aceea Iisus a sups: „ cu adevarat va spun, trebuie sa fiti ca si copii, daca vreti sa intrati in Imparatia Cerurilor”.

Este o stare similara cu cea in care este copilul. Si este dincolo de minte. Lasati gandurile, miscati-va dincolo de ele, in partea cealalalta. S-ar putea spune in legatura cu asta, ca perceptia inocenta, proaspata, noua si vie - acolo te poti bucura cu adevarat - si exista o bogatie asa de mare de fenomene in aceasta tara si exista o multiplicitate de forme, de oameni. Totul e uimitor!

Si asa cum te plimbi, fiind atent si constient de acel camp de prezenta - asa te cunosti pe tine ca fiind acea constiinta, NU CONCEPTUALIZEZI CI PASESTI SPRE LINISTE. Probabil vor mai fi intreruperi ocazionale datorita etichetarii, care nu sunt o problema pentru ca acum sti ca sunt miscari ale mintii – valuri, si apoi se sting – si iarasi apare spatiul.

Apoi o alta miscare a mintii… si se stinge – nu mai este nicio problema. Si apoi poate veni un gand mai mare, dupa un timp …si intri in el. Poate te prinde cu ceva care nu era drept, ca ceva s-a intamplat in camera ta… Si in cele din urma ajunge sa se termine filmul mintii. Trebuie sa ies de aici!

Da, poti sa iesi, sau poti sa ramai, orice alegi este bine. Daca ramai, poti sa te abandonezi aici, daca iesi afara TE PREDAI PE TINE ACOLO, IN FATA INCERCARILOR CARE VIN . Deci ACEASTA ESTE TREZIREA, LUCRURILE SUNT CEEA CE SUNT, si te scuturi asa deodata de milioane de ani de suferinta si conditionare. SI VA ELIBERATI DIN INCHISOAREA MINTII.

Din acest loc vin si invataturile, altfel ar trebuia sa ma pregatesc pentru ce urma sa va spun, si ar fi mult de munca. Ar trebui sa va hranesc cu informatii, pentru 5-6 zile. Nu se intampla asta, si TOTUL VINE DIN LINISTE. LINISTEA ESTE CEA CARE VA INVATA, EU NU TREBUIE SA FAC PREA MULTE. Si este posibil sa traiesti astfel incat orice ai face sa fii constient ca lucrul este deja facut si ca toate ti se adreseaza tie si sunt pentru tine.

Si nu mai esti intr-o relatie de lupta sau conflict cu lumea, avand mereu nevoie sa te implinesti pe tine, adaugand ceva si ajungand undeva – sa atingi ceva sau sa devii ceva. Dintr-o data TOATE LUCRURILE SUNT FACUTE PENTRU TINE. De aceea Iisus a folosit metafora trezirii ,,FITI CA SI COPII”, si multe parabole pentru a sta treaz si a nu fi adormiti si orbi. Radacina cuvantului Buddha – inseamna A FI TREAZ. Este o carte minunata a lui Krishnamurti numita „Trezirea inteligentei” si desigur aceasta este ceea ce este – este trezirea adevaratei inteligente.

Nu acel lucru limitat, acel IQ care rezolva cuvinte incrucisate - nici acestea nu sunt rele – dar exista ceva mult mai frumos si mai vast decat ele. Este bine ca avem invataturile lui Krishnamurti, care spun acelasi lucru, nu chiar direct, pentru ca lui ii placea sa spuna lucrurile prin negare. Si el intreaba: ,,putem ajunge acolo prin gandire si prin gand?"

Si pune mai multe intebari. ,,Incotro va poate indrepta gandul? Si bineinteles ca nu poate da un raspuns. Intreaga lui invatatura spune: ,,NU GANDI, RIDCA-TE DEASUPRA GANDULUI." Este o puternica invataura in asta. Acum in unii dintre noi, aceasta constiinta s-a trezit, puternic, in altii doar a inceput sa se trezeasca.

Sunteti acum capabili sa SPUNETI NU GANDULUI. SPUNAND DA LA CEEA CE ESTE. Sa alegi sa spui simplu NU gandului, nu sa spuneti: Nu gandesc…asta este puterea vointei. Lucru acesta nu merge. Sa suprimi gandul prin vointa gandului pentru un timp poate va merge si il veti tine locului dar dupa aceea va va coplesi si va erupe din nou, mai puternic ca niciodata. Deci asta nu merge.

Dar la cei la care constiinta fara ganduri a aparut puternic, puteti pur si simplu sa ALEGETI SA STATI IN AFARA GANDURILOR. Ok, de aceea Nisargadatta Maharaj a definit STAREA DE MEDITATIE, - probabil vorbea doar catorva oameni - ca UN REFUZ RADICAL AL FLUXULUI GANDURILOR. Si daca priviti o fotografie a lui, veti vedea cat de radical este.

El spunea atunci acelor oameni. Si lucrul acesta nu se poate inca aplica la toti. Constiinta prezentului nu este atat de puternica pentru toti, ca sa poata sa spuna asta: ,,este adevarat pentru mine" si voi refuza asa simplu si radical sa mai am ganduri". Asta e .

Acesta este un act al alegerii si probabil ca atunci veti fi in contradictie cu acei invatatori care spun: ,,ca nu este acolo nimeni care sa alearga" si etc…Bineinteles, pare ca ar fi o alegere, pentru ca asa arata ca este cineva aici, ca este o forma aici, si forma aceasta face ceva, iar din perspectiva formelor, pare ca este o alegere: REFUZ SA MAI AM GANDURI!

Apoi va plimbati prin gradini, refuzand sa mai ganditi. Aceasta pare o alegere, nu este asa? Pentru ca poti sa alegi cand sa gandesti sau nu. Dar ce se intampla cand faceti aceasta alegere – nu o poti face decat pentru ca prezentul se iveste in tine si este doar datorita faptului ca el s-a trezit puternic in tine. Atunci vine si afirmatia: ,, fac aceasta alegere" deci cine face aceasta alegere?

Daca prezentul nu ar fi trezit, nu ar fi nicio alegere. Prezentul este dincolo de persoana. PREZENTUL ESTE IMPULSUL EVOLUTIEI INTREGULUI UNIVERS CARE SE MISCA PRIN TINE. Totalitatea. Unul. Si bineinteles avem si relativitatea limbajului – la un anumit nivel am putea spune: ,,am de facut o alegere". La alt nivel nu mai este adevarat lucrul acesta . Observati ca nicio afirmatie nu detine adevarul absolut. Si trebuie sa vezi din ce perspectiva privesti, de la ce nivel.

Deci ambele afirmatii - ai o alegere sau nu ai o alegere - ambele sunt la fel de adevarate. Si mintii nu-i place asta. Este atat de frumos sa fii parte a evolutiei constiintei acestei planete. Prin aceasta mica forma, ea vrea sa infloreasca, iar tu crezi ca este o mica persoana, avand nevoie de asta sau asta, protejandu-se de aceasta sau aceea. Acum, pe masura ce neconditionatul apare, pe masura ce linistea apare. Asa cum percepeti asta si sunteti atenti si lasati ca lucrurile sa fie si permiteti acest moment sa fie…

Aceasta liniste si aceasta dimensiune a constiintei, este o dimensiune a sacrului. Este singura dimensiune unde se afla sacrul si este intotdeauna acolo, dar se ascunde in acum. De ce se ascunde? Pentru ca nu sunteti in acum.

Acum este ascuns pentru voi de zgomotul mintii. Dar in momentul in care va indreptati atentia spre acum, realizati ca el este intotdeauna sacru, indiferent ce forma ia. Sacralitatea nu sta in forme, desi include toate formele. Este un spatiu vast acum, si acesta este taramul sacrului, acest spatiu din acum. Este un rau sacru aici, cand mergeti la el puteti sa-l onorati, fiind acolo, din starea de liniste, atenta, din starea de prezenta. FARA SA CONCEPTUALIZATI SI FARA SA ETICHETATI NIMIC!